

Maranatha Mare

december 2023 / januari 2024

Jaargang 50 No 11

Ga maar gerust

Ga maar gerust, want Ik zal met je meegaan.

Ik ben je baken, ook in diepe nacht.

Ik ben de stem die steeds in jou zal opstaan.

Ik ben de hand die op je vriendschap wacht.

Ik ben het licht dat voor je voeten uitgaat.

Ik ben de wind waardoor je ademhaalt.

Ga maar gerust, want Ik zal met je meegaan.

Ik ben de zon, waarvoor het donker knielt.

Ik ben de groet, waarmee ook jij kunt opstaan.

Ik ben de hoop, dat zaad diep in je ziel.

Ik ben het lied, dat fluistert in de bomen.

Ik ben de dag, die schemert in je droom.

Ga maar gerust, want Ik zal met je meegaan.

Ik ben de liefde, die een mens je schenkt.

Ik ben de hoogste toon die jij kunt aanslaan.

Ik ben de verte, die verlangend wenkt.

En, kom je thuis, de laatste mist verdwenen,

ben Ik de hand, die al je tranen wist.

Sytze de Vries

Ga maar gerust, want Ik zal met je meegaan is een liedtekst van Sytze de Vries vrij naar een bekende

Engelse hymne Be still my soul met de melodie Finlandia van Jean Sibelius (1865-1957).

https://kerkliederwiki.nl/Ga_maar_gerust,_want_Ik_zal_met_je_meegaan

Kerst in december ... echt?

Verjaardag in december. Kerst in december. Heet is het dan aan het zuidpunt van Afrika.

Één witte Kerst heb ik meegemaakt en één verjaardag met sneeuw. Beide waren in een klein dorpje, Stony Point in New York staat, een eind noord van New York stad.

Dat Kerstfeest in 1989 voelde me als een “echte Kerst” – koud, donker, sneeuw. Tot mijn schaamte moest ik dat erkennen. Ik vroeg me af: waarom voelt dat “echt” aan, en wat ik tot toen hebt ervaren, niet zo heel erg?

Waarschijnlijk is dat niet moeilijk te verklaren. Vanaf de kindertijd word je gebombardeerd met beelden van sneeuw met Kerst. De kerstkaarten van toen. De kerstversieringen overal. Cadeaus komen aan per slee, de kerstman warm aangekleed in rood. We zingen van een roos ontloken uit barre wintergrond.

Maar wat is *echt* Kerst? Was Jezus *echt* geboren op 25 december van het jaar nul, het begin van onze jaartelling?

Geleerden die uitgaan van de evangelieverhalen en hun referentie naar de regering van koning Herodes, berekenen het geboortjaar van Jezus als tussen 6 en 4 vC, want Herodes stierf in het jaar 4 vC.

Dag en datum van de geboorte van Jezus van Nazareth wordt nergens in die evangelies of in buiten-Bijbelse bronnen genoemd. Volgens de historicus, Josephus, was er een maansverduistering net voor de dood van Herodes. Er was een maansverduistering op 13 Maart van het jaar 4 vC. In het jaar 350 nC maakte Paus Julius I officieel bekend dat Jezus geboren was op 25 december. Sommige historici en bijbelgeleerden nemen deze datum niet serieus, maar er zijn ook anderen die voldoende redenen vinden om die datum te accepteren.

Sommigen vinden dat dit de datum was van een heidens feest – juist gekozen om het contrast tussen zo'n feest en de zaak van Jezus te tonen. Een symbolische eerder dan historische reden kan zijn dat de datum dichtbij de zonnewende is. Dan worden de dagen langer, het licht word meer – in het noordelijke halfrond in ieder geval. Dit symboliseert: Jezus als bringer van licht.

December, maart of april werden allen genoemd als mogelijke datums voor de geboorte van Jezus. Wanneer is het dan *echt* Kerstfeest?

De *echtheid* daarvan houdt kennelijk niet verband met een datum. Ook heeft het noordelijke halfrond geen groter aandeel in de *echtheid* daarvan. Wij hier

in het zuiden hoeven niet alleen te zingen van de donkere nacht, de kou, de wintergrond.

De Afrikaanse dichter, Koos du Plessis, gaf ons een lied dat zingt van *warme liefde* en een *helder* Somerkersfees.

Warmte, liefde en helderheid zeggen toch *echt* "Kerstfeest", niet?

Yolanda Dreyer

Gemeentenuws

Onze geliefde Jannie Herholdt is overleden op 7 november. Zijn gedenkdienst vond plaats op zondag 12 november als deel van de eredienst. Jannie had zijn spirituele tuiste gevonden in de Maranatha kerk, en Hilda en dochters Irene en Ilse wilde afscheid nemen in de Maranatha kring. Zie verderop een huldeblijk van Hilda en een gebed door Tanya. Marjan van Zee is gevallen en heeft haar heup gebroken. Zij heeft een heupvervangende operatie gehad. Zij ligt momenteel nog in de stepdown Bryanston Acute. Onze dank aan Emmy en Jan Willem die tijd hebben gemaakt om bij Marjan op bezoek te gaan.

Wij zijn gekomen aan het einde van het kerkelijk jaar en herdenken de volgende mensen die ons zijn voorgedaan in het afgelopen jaar:

- Jan Leeuw
- Bert Wiesemann
- Ina Pol
- Sietske Reinten
- Ina Tanzer
- Ans van Dommelen
- Jan Herholdt

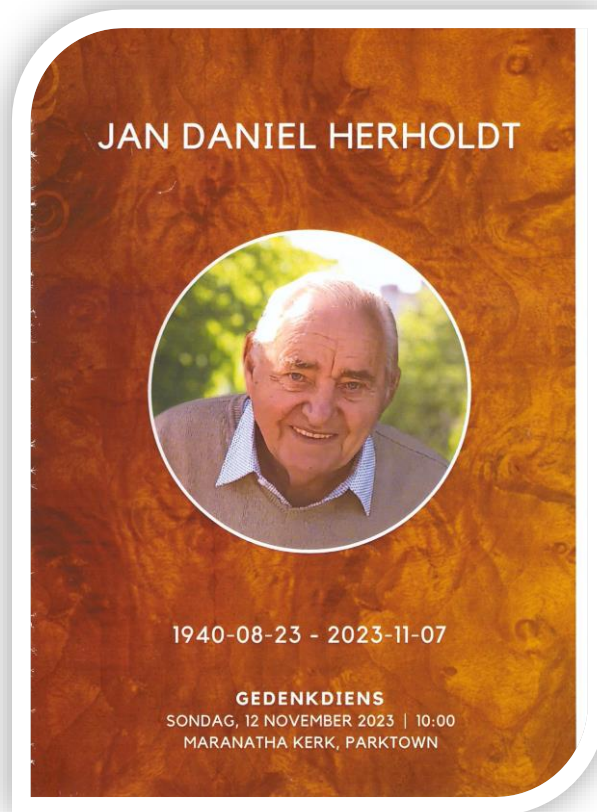
Bedankje

Liewe Maranatha-gemeente,

Hartlik bedankt vir die gerf blomme wat ons net na die erediens op Sondag 29 Oktober 2023 per spesiale aflewering van die gemeente ontvang het. Die blomme is pragtig en selfs na drie dae, fris en staan steeds robuust in die woonkamer. Die lelies gaan oop en vertoon indrukwekkend. Ons is die gemeente dankbaar vir u gebede, ondersteuning en blyke van gemeenskaplikheid.

Weereens hartlike dank en vriendelike groete,

Richard en Linda Steinmann.

Jannie huldeblyk

“Stop all the clocks!” is the message I would like to shout to the world, like the poet WH Auden did. However, that won't be necessary.

Die klokke in ons huis staan stil. Daar is geen getik of geslaan van die talryke klokke om my nie. Jannie is nie meer daar nie. Die klokke word nie opgewen nie. Die tuiste wat Jannie geskep het, sy eie huis en haard, waar die klokklanke nêrens ter wêreld so goed klink nie, sal nooit weer dieselfde wees nie.

Het is allemaal vier-en sestig-jaar begonnen toen Jannie en ik elkaar hebben ontmoet bij het Albertonse zwembad. Niet lang daarna heb ik hem naar mijn ouderhuis gebracht. Hij vond onmiddellijk aanklank bij de warmte en gezelligheid - wat nooit tijd kende – van de Hollandse leefwijze en het werd een doelwit voor de rest van zijn bestaan. De verjaardagfeestjes met liedjes en dansen en gek doen, alsook de vakanties met mijn ouders, waren fijne tijden.

De reizen naar Nederland waren dus altijd een hoogtepunt in zijn leven. Ze zagen hem vaak als een Nederlander aan! Maar Jannie heeft ook door zijn politie spoorwerk als Lt. Kol. vele reizen naar het buitenland ondernomen. Van New York met de FBI tot Engeland met Scotland Yard, Guernsey en

Jersey alook de West-Indiese eilanden, Australië, Hong Kong en Thailand. De internasionale politie-assosiatie bracht hem ook naer Switzerland, Italië en Frankrijk. Gelukkig waren die doughters, Irene en Ilse, en ik ook soms van die partij!

Jannie kon ons almal vermaak met al die staaltjies uit sy roemryke loopbaan. Van die grootste bedrogsaak destyds in die land tot die goue Kruger-rande wat hy moes konfiskeer. Sy kollegas, vriende en bure het sy geselskap geniet en hy sal so gemis word. Daarvan kan al die simpatie boodskappe, oproepe, bystand en hulp wat ek ontvang het, getuig. Baie dankie aan almal daarvoor, veral aan Yolanda en Tanya en ons hele kerkfamilie.

Watter karaktereieskappe het Jannie nog meer gekenmerk? Dit was noukeurigheid, deeglikheid en volharding waarmee hy komplekse bedrogsake ondersoek en opgelos het. Dit is wat hom 'n meester op alle ander gebiede ook gemaak het. Letterlik alles kon hy herstel en onderhou - karre, elektriese apparate, ons juwele, Ilse se metronome, en selfs sy gesin se verdrietige harte. Op 'n onverklaarbare wyse het hy geweet hoe dinge inmekaar steek. Hy het selfs onderdele geskep op allerlei wyses as dit onverkrygbaar was. Dit is hoekom ons nooit geld moes uitgee aan werktuigkundiges en ons sodoende baie 'ryk' geword het!

Maar dit was die klokke wat hy met meesterlike vernuf kon repareer, wat van hom 'n legende gemaak. Menig van julle hier vandag kan nog die getik van die klok wat hy gerepareer het, in julle huise hoor, en hom vir altyd daarvoor onthou.

Tog is die grootste nalatenskap van Jannie nie die herstelwerk nie, maar sy skeppende vermoë. Sy huis en haard, sy tuiste, wou hy met sy eie hande inrig en verbeter. Ons hele huis het houtplafonne, en dit is plankie vir plankie ingekap – 100% reguit en akkuraat. Die ingeboude kaste, die boekrakke in die studeerkamer, die rakke in die kroeg, horlosiekaste in die sitkamer, te veel om alles op te noem, het hy alleen en met presisie gedoen. Irene en Ilse se huise is ook reggemaak en verbeter, van houtvloere tot gordynkappe, van badkamerteëls tot gerestoureerde meubels - alles sy handewerk. Dit was Jannie se manier om sy liefde vir sy dogters, op wie hy baie trots was, te toon.

Die huis in Wildernis was vir 27 jaar die middelpunt van seevakansies sonder weerga. Die kleinkinders, Louise, Daniel en Arthur het vanaf geboorte kon speel en baljaar op die strand, en piekniek hou in die

omringende woude. Tydens ons laaste vakansie in Augustus het Jannie daar vir oulaas, alles wat nie goed gewerk het of reg gelyk het nie, herstel. Maar dit was in Alberton waar Jannie in dieselfde huis vir 43 jaar, omring met sy eie handewerk, sy geluk en tevredenheid gevind het. *Home is where his heart was*. Die woning, letterlik op 'n rotskoppie gebou, is sy nalatenskap. Die vakmanskap van sy handewerk sal daar behoue bly. Die uitdrukking *tempus fugit*, wat Jannie dikwels geuiter het, beteken *tyd vlieg*. En dit is waar, die 64 jaar saam het gevlieg, maar nou het die tyd uitgeloopt. Die klok staan stil.

Dankie, my standvastige en getroue man, vir 'n leeftyd van sorg en liefde. Mag jy in vrede in jou hemelse tuiste rus.

Hilda Herholdt

'n Gebed vir Jan Herholdt

Here, vanoggend wil ek met u oor Jan Heroldt praat:

Dit is soos Lina Spies geskryf het: *sy ligbaan het ver gestrek*;

Of soos Olga Kirsch: sy naam word vir 'n *oomblik aan die vergetelheid ontruk*.

Jan was Afrikaans – soos ek – so ek weet hy sal nie omgee dat ek woorde van Afrikaanse digters leen om met U oor hom te praat nie.

Die lewe is 'n asem lank, het Breyten geskryf. En dit is hoe dit gevoel het vir my oor hoe lank ek vir Jan geken het. Hy het my raakgesien, Here.

“Goeiemôre liewe professor”, het hy my gegroet. Hy het geen nodigheid gehad om my klein of onsigbaar te maak nie. Ek vermoed hy het ander ook só raakgesien, Here.

Ons wil met geykte spraak

Die dood verstaanbaar maak.

Só het Daniel Hugo geskryf. Geen geykte spraak vanoggend nie, Here. Ons weet – soos Danie Marais – dat die woorde “*dood*” en “*genade*” en “*God*” vir ons geheime is. Ek is dankbaar dat ek vir Jan leer ken het, en die bietjie wat ek van die dood verstaan is dat dit die lewe – Jan s'n ook – soos 'n raam, afrond. Saam met Bernard Odendaal wil ek bid dat Jan *rusvind sal liefkry* en sal *rus in die onuitroeilikheid van God*, soos Olga om middernag, geskryf het. Saam met Elisabeth Eybers vra ek, *omarm hom sag*.

Ek wonder, Here, of Jan nie dalk ook soos Daniel Hugo vir U sou gevra het: *mag ek doodgaan met 'n gedig op my lippe*,

of soos Breyten, tot ons wat agterbly, 'n sagte versoek sou rig:

*wanneer ek die dag nie meer daar is nie
moet julle goed omsien na die son
en hemel om lig te gee op donker paaie,
sodat die heuwels natgelei word,
met mildelike reent.*

*onthou om vir Maandag na die Dinsdag
van die vorige week te laat kom
sodat ritmes erken en eerbiedig mag word.
ek het my kant gebring,
en wil net die versekering hê, kamerade,
dat neem en gee
veilig sal gedy in julle hande...*

Ek dink Jan sou dit aan ons wou toevertrou het, Here.
Ten slotte vermoed ek, Here, dat Jan se geloofsbelydenis oor U min of meer
ook soos iets kon klink wat Breyten geskryf het, en in die wete daarvan, kan
ons ook rus:

*ek sal sterf en na my vader gaan
blink in die lig
waar sterre soos seemeeue sit op die nok
en engele vir wurms spit in die tuin,
ek sal sterf en met min bagasie
in die pad val
laat ons sterf, en vergaan en vrolik wees:
my vader het 'n groot bôrdinghuis*

Amen.

(Saamgestel as huldeblyk-gebed vir Jan Heroldt; deur Tanya van Wyk; 12 November 2023)

'n Koninklike besoek

*Verlede week het koning Willem-Alexander en koningin Maxima van
Nederland vir 'n kort staatsbesoek in Suid-Afrika aangekom. 'n Nederlandse
TV-span het hulle gevolg om verslag te doen.*

Woensdag het hulle geland op die Waterkloof Lugmagbasis. In Pretoria is
hulle ontvang deur president Ramaphosa, en hulle het aangedoen by die

Nederlandse Ambassade. In Johannesburg het hulle die Apartheidsmuseum besoek. Hul laaste bestemming in die land was Kaapstad.

Die TV-span van die kanaal Evangeliese Omroep wou by die Nederlandssprekende Gemeente van die NHKA in Johannesburg kom verneem oor die Nederlandse gemeenskap in Suid-Afrika. Hulle wou onder andere weet hoe die besoek van die koningspaar ontvang word en watter rol die kerk speel as dit kom by die vele uitdagings in hierdie land.

Die kerkgebou is eers van buite verfilm. Die gebou is in die vorm van 'n skip, want die Nederlanders is 'n skeepvaartnasie. Die Nederlandse immigrante het die kerk ook met hul eie hande gebou. Baie van hulle was werksaam in die boubedryf.

Toe is die kerk van binne verfilm. Die kamera het geswiep oor die orrel wat ontwerp is deur Willem Mathlener, destydse hoof van die Konservatorium vir Musiek van die Nederduitsch Hervormde Kerk, en die pragtige loodglasvensters wat ontwerp is deur 'n voormalige orrelis van die gemeente, Richard Steinmann.

Vir 'n skip om 'n hawe veilig binne te vaar, is daar 'n rooi baken om die bakboordkant (links) aan te dui en 'n groen baken vir die stuurboordkant (regs). Die kerkgebou het 'n kruis van rooi glas voor in die linkerkantste muur ingebou en 'n kruis van groen glas voor in die regterkantste muur. Dit is daar, voor in die kerk tussen die twee kruisbakens, dat die aanbieder van die program *Blauw Bloed* op Nederlandse televisie, Tirza van der Graaf, die dag voor die aankoms van die koningspaar 'n onderhoud gevoer het met my, die predikant wat die gemeente die afgelope 29 jaar bedien. Die onderhoud was in Nederlands.

Tirza wou weet wat die Suid-Afrikaanse Nederlanders vind van die koningshuis. Tien jaar gelede in 2013 het die gemeente feestelik die inhuldiging van koning Willem-Alexander gevolg en gevier. Besonders van die Nederlandse koningshuis is dat die monarg nie gekroon word nie. Die kroon, simbool van mag, lê by die geleentheid op 'n tafel langs die Grondwet. Dit verteenwoordig 'n ander siening van mag en diens.

Koning Willem-Alexander is ingehuldig op 30 April, sy grootmoeder Juliana se verjaardag. Op dié datum is "Koninginnendag" gevier. Hoewel koningin Beatrix se verjaardag in Januarie is, is die datum van 30 April in haar termyn gehandhaaf. Sedert Willem-Alexander koning geword het, word "Koningsdag" nou op sy verjaardag op 27 April gevier. Op die Sondag die naaste aan die viering sing die gemeente tradisioneel aan die einde van die diens die Nederlandse volkslied, die "Wilhelmus". Op daardie Sondag het

baie van hulle ook iets oranje aan hul kleredrag. By die koffie is daar dan “spekulaas” (speserykoekies) en “mokkataart”.

Wat die gemeente vind van die besoek van die koningspaar? Die lied wat hulle sing: Lang zullen ze leven in de gloria! Die laaste woord wat hulle spreek: Oranje boven!

Prof Yolanda Dreyer Emeritus / Nederlandssprekende Gemeente

https://nhka.org/wp-content/uploads/2023/10/Blitspos-2023_10_26.pdf

Gelijkgestemden

Dit korte verhaal is opgenomen in de schrijversbundel Winteravond van Uitgeverij Adoremi, december 2018

Pieters gedachten dwalen alle kanten op terwijl de alten en sopranen lustig verder zingen onder de bezielende leiding van de dirigent. Hun ‘Stille nacht’ schalt ietwat vals door de oefenruimte.

Stiekem grinnikt hij. De tekst van het bekende kerstlied staat ook in zo’n schril contrast met de onstuimige avond buiten. Zeg maar gerust dat het daar spookt. Het is al uren donker en zelfs boven de hoge stemmen uit hoort hij hoe de almaar aanwakkerende wind de regen tegen de ramen van het gebouw striemt. Een echte Hollandse winter met een dik pak sneeuw – vredig en stil – lijkt verder weg dan ooit, hoewel het al begin december is. Wat een geluk dat het nog even duurt voordat het Kerst is ...

Niet alleen vanwege het weer, maar ook wat de repetities betreft, mijmert hij verder. De kerstliederen zitten er nog niet helemaal lekker in, of eigenlijk helemaal niet.

Het valt ook niet mee om deel uit te maken van een koor. Dat heeft hij zwaar onderschat. Zingen heeft hij zijn leven lang al graag gedaan, maar eigenlijk alleen onder de douche, bij wijze van spreken. Het zingen in een koor blijkt toch echt van een ander kaliber.

‘Pap, doe het nou, u zit maar thuis en ontmoet geen mens. U lijkt wel een kluizenaar. Ik heb gehoord dat het een heel aardig koor is met allemaal mensen van uw leeftijd.’

Na nog meer van dit soort aansporingen, had hij de stoute schoenen uiteindelijk maar aangetrokken. Zijn dochter had gelijk, na het overlijden van Ansjie had hij eigenlijk nergens zin meer in. De eerste maanden kwam er nog genoeg aanloop en waren er uitnodigingen te over, maar dat werd geleidelijk aan steeds minder. Ach, dat begrijpt hij ook wel. Het leven gaat verder en hoe clichématig het ook klinkt, het klopt gewoon. Voor iedereen gaat het leven verder ... behalve voor hem. Zijn leven lijkt wel stil te staan, al is het dan al bijna vier jaar geleden dat hij afscheid moest nemen van zijn geliefde vrouw. Nog elke dag mist hij haar lieve aandacht, haar vrolijke wezen.

De dirigent reageerde enthousiast toen hij zich aanmeldde als nieuw lid van het koor. En toen bij een kleine auditie bleek dat hij zich tot de bassen mocht scharen, kon de dirigent zijn geluk helemaal niet meer op. In het koor bleken de bassen dun gezaaid en het feit dat hij verder niet veel ervaring had, nam de dirigent op de koop toe. Er werd hem verzekerd dat hij als geroepen kwam. Tijdens de kerstnachtsdienst in de grote kerk van het dorp stond een

groots optreden gepland van het koor. De repetities moesten nog starten en zo kon hij meteen van het begin af aan de oefenavonden bijwonen.

De wekelijkse repetities waren geen overbodige luxe, want er moest hard worden gewerkt om het kerstrepertoire harmonieus te laten klinken. Er waren nogal wat koorleden die ook niet veel ervaring bleken te hebben of misschien gewoon geen talent ...

Nog een week of drie en dan is het zover, dan gaat het veelbesproken optreden van 'De Hoge Noot' in de grote kerk plaatsvinden. De naam van het koor bezorgt hem steeds weer lachkriebels en regelmatig moet hij op zijn lip bijten als één van de dames zich tijdens de repetities naar het toilet begeeft. Hij waagt het toch maar niet om daar hardop zinspelingen over te maken. De leden nemen zichzelf bloedserieus en spannen zich tot het uiterste in om maar in een goed blaadje te komen bij de dirigent. Degene die goed kunnen zingen net zo goed als degene die dat wat minder goed kunnen. Maar die weten dat natuurlijk ook niet van zichzelf, relateert hij, terwijl hij de koorleden nog eens opneemt en een glimlach onderdrukt. Ze laten zich nergens door afleiden. Een grapje heeft hij nog nooit horen maken. Een lachje heeft hij slechts sporadisch kunnen bespeuren. Laat staan dat hij iemand ontdekt heeft met een tikje zelfspot. Je weet dus maar nooit hoe een woordgrapje over 'hoge nood' valt. Hij, als nieuweling, kan zich dus beter voorlopig maar wat op de achtergrond houden.

Nee, hij heeft niet veel gemeen met deze ambitieuze en wat gedistingeerde dames en heren. Enkel de liefde voor het zingen en de leeftijd lijken overeen te komen, gezien het veelvuldige grijs. Wonderlijk genoeg heeft hij het toch opperbest naar zijn zin. Hij durft het bijna niet toe te geven, maar hij kijkt steeds meer naar de donderdagavond uit, de avond waarop het koor repeteert. Diep in zijn hart weet hij best waar 'm dat in zit. Het komt door haar. De leuke alt.

Een momentopname slechts was het, die gebeurtenis een paar repetities terug. Zijn aandacht werd getriggerd door wat gerucht aan de kant van de dames. Het was de sopraansoliste die zich, met haar neus in de lucht, voor de alt langs, uit de rij wrong om zich richting het toilet te begeven. Aan het even van pijn vertrokken gezicht van de alt zag hij dat de nuffige sopraansoliste haar daarbij bezeerde. Misschien had de sopraansoliste met haar hooggehakte schoentje op haar teen gestaan? Toen de leuke alt zich herpakt had en haar gezicht weer ophief, ontmoette haar ogen die van hem en plots verscheen er een twinkeling in die van haar. Even trokken haar mondhoeken lichtjes omhoog. Bijna niet zichtbaar, maar hem ontging het niet. Hij wist genoeg. Zijn mond vertrok in een brede grijns: De leuke alt was een gelijkgestemde.

'Pieter! Waar zit jij met je gedachten?' De dirigent zwaait vervaarlijk met zijn stok vlak voor zijn neus. 'Je had al in moeten vallen, man!'

Driftig gebaart hij naar de pianiste en maant haar opnieuw in te zetten. Met een kleur als vuur buigt ze zich over de piano, die hoognodig gestemd moet worden. Haar handen trillen licht.

Hoewel Pieter medelijden met haar heeft, maakt hij toch dankbaar gebruik van de afleiding van zijn persoontje en bladert driftig door zijn partituur. Hij kan geen noot lezen, maar dat durft hij niet te bekennen. Slinks spiekt hij bij

buurman tenor en vindt tot zijn grote opluchting het betreffende gedeelte. Was hij even ver weg met zijn gedachten.

Gelukkig heeft hij thuis geoefend en al snel mengt zich zijn warme, donkere stem met de andere stemmen van het koor. Het 'Stille Nacht' overstemt nu zelfs het geluid van de storm en de regen.

Maar ondanks de uitbrander van de dirigent en ondanks het feit dat hij weet dat het niet slim is, kan hij het niet laten. Subtiel blikst hij in de richting van de alten. De leuke alt is er vanavond ook weer en zij kijkt op haar beurt naar hem. Weer glimmen haar ogen van onbedwongen pret. Dit keer om hem, weet hij instinctief.

'Nou, beste mensen, dat was het voor vanavond.' De dirigent legt zijn stok neer. 'We hebben zeker wel vorderingen gemaakt, maar we zijn er nog lang niet. Ik stel voor dat iedereen thuis nog eens goed zijn of haar partij oefent en dat we hier vooral ook bij de les blijven.' Hij kijkt Pieter daarbij nog eens extra indringend aan.

Zo'n dertig stuks witte en grijze hoofden knikken instemmend.

'Dan wens ik u allen wél thuis en tot volgende week.'

In de hal hoort Pieter de regen weer duidelijk tegen het raam kletteren. Hij wrijft met zijn mouw het beslagen glas schoon en tuurt naar buiten. De lantaarnpaal werpt een zacht licht op de wind die de laatste bladeren opzweept en daarna bruut neergooit. Er hebben zich overal grote plassen gevormd. Hij draait zich om, zoekt bij de kapstok zijn jas op en hoort een mooie, diepe altstem: 'Huh, wat een weer... het is maar te hopen dat ik inderdaad wél thuis kom!'

'Nou Elsbeth, dat hoop ik ook voor je,' antwoordt de vrouw die bij haar staat. 'Ik bof maar dat ik hier bijna naast woon.'

Pieter aarzelt nog wat, maar pakt dan kordaat zijn paraplu en vraagt het haar zomaar, de leuke alt: 'Zal ik je even brengen? Mijn paraplu is groot genoeg...'

Verrast kijkt Elsbeth hem aan. 'Meen je dat nou? Dat zou fantastisch zijn!' Even later lopen ze naast elkaar onder de plu. Eerst in een ontspannen stilte, dan fluit Pieter zomaar het bekende en o zo toepasselijke wijsje uit de musical 'Singin' in the rain' terwijl hij er nog wat hilarische danspasjes bij opvoert, zoveel mogelijk de plassen ontwijkend.

Elsbeth lacht hartelijk.

'Eigenlijk heb ik veel liever een dik pak sneeuw,' geeft Pieter ruitertlijk toe, nog wat nahijgend van zijn rare capriolen.

'Misschien wel. Maar ... luister eens goed naar de mooie melodie die de regen tikt op de paraplu.'

Hij kijkt haar niet begrijpend aan.

'Stille nacht! En nog zuiver ook!'

En dan lachen ze samen. Twee gelijkgestemden op een spookachtige winteravond.

©IrmaMoekestorm 2018

<https://www.knipoog.nu/gelijkgestemden/>

Dienstrooster december 2023 / januari 2024			
	zondag 3 dec	zondag 10 dec	zondag 17 dec
1	Ferry vd Kuil	Klaas Jan Leeuw	Jan Willem Hoorweg
Bloemen	Ellen vd Kuil	Joke de Jong	Frouk Small
Koffie	Priscilla Ndlovu		
Trakteren	Yvonne/Yolanda		
	zondag 24 dec	maandag 25 dec	zondag 31 dec
1	Hilda Herholdt	Ferry vd Kuil	GEEN EREDIENST
Bloemen	Peggy Mijne	Ellen vd Kuil	
	zondag 7 jan	zondag 14 jan	zondag 21 jan
1	GEEN EREDIENST	Ferry vd Kuil	Eddie de Jong
Bloemen		Ellen vd Kuil	Joke de Jong
	zondag 28 jan		
1	Hilda Herholdt		
Bloemen	Peggy Mijne		

Verjaardagen december 2023 / januari 2024		
vrijdag 1 dec	Yolanda Dreyer	082 893 2104
zondag 10 dec	Braydon Groenewald	071 362 6976
maandag 11 dec	Paul Reinten	083 377 7277
donderdag 21 dec	Jakkie Knoester	083 411 2994
vrijdag 22 dec	Ko Van Lint	082 464 5250
maandag 25 dec	Pieter Kruger	
vrijdag 29 dec	Ernest de Jong	082 455 1803
vrijdag 29 dec	Maggie Knoester	083 411 2994
dinsdag 2 jan	Ferry van der Kuil	082 336 1035
donderdag 5 jan	Martina Letterie	079 987 3919
maandag 8 jan	Wikus Kruger	082 336 9603
dinsdag 9 jan	Janny van den Eijkel	072 197 0077
zaterdag 20 jan	Ellzey Groenewald	071 362 6976
dinsdag 23 jan	Peggy Mijne	076 142 1665
woensdag 31 jan	Johan van Staden	082 928 5874

Agenda december 2023 / januari 2024

zondag 3 dec 1ste Advent	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer Koffiedrinken
dinsdag 5 dec	9:00-13:00	Kerkkantoor
zondag 10 dec 2de Advent	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer
dinsdag 12 dec	9:00-13:00	Kerkkantoor
zondag 17 dec 3de Advent	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer
dinsdag 19 dec	9:00-13:00	Kerkkantoor
zondag 24 dec 4de Advent	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer
maandag 25 dec Kerstfeest	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer
zondag 31 dec		GEEN EREDIENST
zondag 7 januari		GEEN EREDIENST
zondag 14 januari	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer Koffiedrinken
dinsdag 16 januari	09:30-13:00	Kerkkantoor
zondag 21 januari	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer
dinsdag 23 januari	09:30-13:00	Kerkkantoor
zondag 28 januari	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer

MARANATHA KERK	
Webadres	http://www.nlgemeente.co.za
Facebook	http://tinyurl.com/FBMaranatha
Straatadres	Sherborneweg 3, PARKTOWN
Postadres	Nederlandssprekende Gemeente Postbus 84552 GREENSIDE 2034
Predikante	Ds Yolanda Dreyer 012 348 9850 / 082 893 2104 yolanda.dreyer@up.ac.za
Kerkkantoor Dinsdag ochtend 09h00 – 13h00	Joke de Jong 072 443 3535 nlgemeente@mweb.co.za
Bank Details	Beneficiary: Ned. Hervormde Kerk Nedbank Current Account 1979 316872 Branch: Nedbank Fox Street, Code 190805 Code 198765 for online payments
Scriba Redactrice Mare	Ellen van der Kuil 011 478 1082 / 083 626 3272 evdkuil@gmail.com
Kassier	Marco van Wieringen 011 442 9696 marcovw@mweb.co.za
Koster	Ferry van der Kuil 011 478 1082 estruct@iafrica.com
Organist	Johan van Staden 082 928 5874 jvstaden@protonmail.com